Люблю свій край, у ньому все для мене.
Садів букети. Лісу океан
Шепоче про щось давнє і таємне,
Аж дослухається обабіч нього лан
У золоті достиглої пшениці.
Що не зернинка – таїна життя!
Рясніють колосочки яснолиці,
Як охоронці щастя й майбуття
На теренах святої України,
Величної держави між держав,
Твоєї і моєї Батьківщини,
Тож працею її ім’я прослав!
Щоб ми були у ній не просто діти,
А цвіт її і плем’я молоде.
Довкола неї стільки того світу –
Такої ж, як вона, нема ніде!
Гіркий полин, але душа світліє,
Коли його зустрінеш край доріг.
Гінкі тополі – наче наші мрії,
Верба розкішна – вічний оберіг.
Росте така висока і розлога!
Заходжу в тінь, як у священний храм.
Здається, вона молиться до Бога,
Щоб в Україні було добре нам!
І я свою молитву долучаю
За Україну, що в світах одна,
Така квітуча й пишна, наче з раю,
Для нас усіх дарована вона!